

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

I. Disputatur de Auctore libri Ecclesiastis. Varias opiniones proponuntur.
Salomoni adscribitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

PROPOSITIO IV.

Tertium ar-
gumentum.

Thalmud, in
Baba bathr.

VI. Notabile porro illud est, apud vetustos Ecclesie Patres eodem vel σοφίας, vel πρῶτον σοφίας, vel πρῶτον nomine affici, & librum illum Proverbiorum, & Ecclesiasten, & Canticum quoque Cantorum, necnon & librum Sapientie, & Sirachide Ecclesiasticum, ut erudite nuper demonstravit doctissimus Johannes Baptista Corelerius, in Notis ad Epistolas Clementis, Thalmudicæ quidem libros Proverbiorum, & Ecclesiastis appellant, שְׁנַיִם סְפָרֵי חֵכְמָה, *duos libros sapientie*: unde videtur effici incertas esse & ancipites Librorum illorum circumscriptiones, qui uno eodemque signantur titulo; & minorem eorum esse dignitatem, quibus promiscua est & communis inscriptio cum Sapientia & Ecclesiastico, quorum controversa fuit & dubia auctoritas. Quibus tantum abest, ut Libri hujus, ac Ecclesiastis, & Cantici elevetur fides, ut inde potius accrescat, eosque Salomonis esse pateat. Sic enim existimo, & verisimilimum est, omnibus Salomonis inscriptionibus Sapientie nomen fuisse præfixum, quod Salomon ipse Sapiens cognomine appellaretur. Porro & Ecclesiasticus factus esse Salomonis à multis creditus est, & vere ex ipsius doctrina ac scriptis provenisse infra à me demonstrabitur.

DE LIBRO ECCLESIASTIS.

I. Disputatur de Auctore libri Ecclesiastis. Variæ opiniones proponuntur. Salomoni adscribitur. II. Probatum ejus ymnos & antiquitas. III. Refelluntur argumenta Adversariorum. Primum argumentum. IV. Secundum argumentum. V. Tertium argumentum. VI. Quartum argumentum. VII. Quintum argumentum.

Disputatur
de Auctore
libri Eccle-
siastis. Variæ
opiniones pro-
ponuntur. Sa-
lomoni ad-
scribitur.

Grot. in Eccl. 1.
2. & 11. 11.
Eccl. 1. 16.
Eccl. 11. 9. 10.

Eccl. 7. 24.
Eccl. 8. 16.
Eccl. 7. 17.

I. **A** VULGATA doctorum hominum, recentium ac veterum, sententia, qui librum Ecclesiastis Salomoni tribuunt, recessit Grotius, & cum Zorobabeli adscripsit. Thalmudicæ vero capite primo Babæ bathræ, ab Ezechia lucubratorum volunt, quem de se putant locutum his verbis, quæ Librum inchoant: *Verba Ecclesiasta, filii David, regis Jerusalem: cum Zorobabelem ex persona Salomonis hæc pronuntiasse Grotius pertendat. Verum ut id Ezechie accomodari posse demus, eandem ipsi poterunt convenire: Locutus sum in corde meo dicens: Ecce magnus effectus sum, & præcessi omnes sapientia, qui fuerunt ante me in Jerusalem? Num Salomonem Ezechias sapientia præcessit? Quomocumque solvant ista, aut ad sententiam suam flectant, qui ex insigni ista se clausula expedient: Cumque sapientissimus esset Ecclesiastes, docuit populum & enarravit quæ fecerat, & investigans composuit Parabolæ multas: quaesivit verba utilia, & conscripsit sermones rectissimos ac veritate plenos. Quibus hæc adde: Cuncta tentavi in sapientia: dixi, Sapiens efficiar: & hæc quoque: Et apposui cor meum, ut scirem sapientiam: necnon & ista: Inveni amariorem morte mulierem, qua laqueus venatorum est, & signa cor ejus; vincula sunt manus illius: & ista etiam: Magnificavi opera mea, edificavi mihi domos, & plantavi vineas, feci hortos & pomaria, & conseravi ea cuncti generis arboribus, & extruxi mihi piscinas aquarum, ut irrigarem sylvam lignorum germinantium; possedi servos & ancillas, multamque familiam habui, armenta quoque & magnos ovium greges ultra omnes qui fuerunt ante me in Jerusalem; coarceavi mihi argentum & aurum, & substantias regum ac provinciarum: feci mihi cantores & cantatrices, & delicias filiorum hominum, scyphos & urceos ad vina fundenda, & supergressus sum opibus omnes qui ante me fuerunt in Jerusalem; sapientia quoque perseveravit mecum. Quæ in Salomonem ita quadrant, ut expressius notari non potuerit: nam toties iterata illa sapientie ab eo affectæ laus, unius illius propria est, & velut ex* *εαυτῶν τοῦ ἰσραηλ.* Testis Deus ipse, cujus hæc verba sunt ad Salomonem: *Ecce feci tibi secundum sermones tuos, & dedi tibi cor sapiens & intelligens, in tantum ut nullus ante te similis tui fuerit, nec post te surrecturus sit. Sed & hæc quæ non postulasti, dedi tibi, divitias scilicet & gloriam, ut nemo fuerit similis tui in regibus, cunctis retro diebus. Ergo* in Libro eodem hoc ornatur elogio: *Et præcedebat sapientia Salomonis sapientiam omnium Orientalium & Aegyptiorum, & erat sapientior cunctis hominibus. Libros scripsit & Parabolæ Salomon, uti scripsisse dicitur in Ecclesiaste. Damnolæ quoque mulierum illecebras, quas ibidem criminatur, expertus est; Cumque jam esset senex, depravatum est cor ejus per mulieres, ut sequeretur Deos alienos. Quæ notæ ad Ezechiam haudquaquam aptari possunt. Multo etiam validius ex his confutatur R. Mosis Kimchi sententia, qui Judæos aliquot affectatus, confessionem Libri hujus Isaie adscripsit.*

Reg. 3. 12. 13.

3. Reg. 4. 30. 31.

3. Reg. 11. 4.

II.